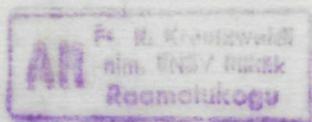




*Tunne Jeesust!*

2A4-3

x



94 014 x

Mälestuseks adule  
aleksi, poolt. 1959a Paula  
Kutuel.



## Jeesus mindki armastab!

„Oi, oi keegi ei armasta mind!“ kaebas väike Peeter. Tal vaeseskesel olid isa ja ema surnud ja Peeter elas võõraste juures, kes siiski vanemate aset ei suutnud täita. Peetri ainukesed sõbrad olid loomad, kelle juures ta suurem osa omast ajast veetis. Kui Peetriku kurvalt istus, siis tulid need teda trööstima, näidates sellega kui palju nad teda armastavad.

3 Kord Peeter nägi und. Üks lahke mees seis Peetri kõrval. Ta riided särasid ja helkisid silmapaistvalt ning õrnalt aetas ta oma käe Peetrikese südamele. Oh, kui soojaks läks süda, kui hääl oli olla. Hääl, mis kõlas veel maheadamalt kui surnud emakese oma, ütles õrnalt aga selgelt: „Peetrike, mina armastan sind! Vaata ainult sinu eest läbiuuristatud käsi ja jalgu. Ma rippusin sinu eest ristil, et sind päästa. Peetrike, ma armastan sind!“

Võib-olla, oled sinagi vaenelaps, isata — emata. Sullegi tahab väikese Peetri juhtumine ütelda, et sullegi on taevas sõber, Jeesus, kes sind armastab. Ta kuuleb sind alati su raskustes, su kurbusis ja valudes.

Jeesus mindki armastab,  
Nõnda Piibel jutustab.  
Kõiki lapsi armuga  
Kutsub oma juurde ta.  
Jeesus mindki armastab,  
Nõnda Piibel jutustab.

---

---

Lapsed võtke mind kuulda, sest väga õndsad on need, kes minu teed hoiavad.

---

---

# Väike Arved.

Arved oli väikene isata ja emata neljaaastane poisike. Ta elas kaugel metsas ühe hää tädi juures, keda hüüti „Mummo“, Vallast makseti talle väike toetusraha. Juhtus tihti, et see abiraha viibis ja ka „Mummo“ raha oli otsas. Aga „Mummo“ polnud nõuta, sest ta oli vana ja palju läbielanud. Ta oli kogenud Issanda poole hüüdma, kes on lesknaiste tugi ja vaeslaste isa. „Mummo“ oli alati abi saanud.

Ühel ilusal pühapäeva hommikul oli leib ja või otsas. Ja muud midagi polnud ka süüa. Toetusraha pidi alles mõne päeva pärast saabuma.

„Arved“ ütles „Mummo“, „tule, lähme räägime sellest Jeesusele. Kuid esmalt peame teda tänama, et ta on toitnud ja hoidnud meid seni. Peame ka paluma, et ta saadaks meile seda, mis just praegu tarvis on.“

Arved tuli joostes ja põlvitas „Mummo“ kõrvale. Kui nad Jeesust olid palunud, küsis Arved „Mummolt“: „Kes on see, kes toob meile vajalist abi?“ Kui ta oli lühikest aega istunud, küsis ta, kas Jeesus saadab ka suhkrut. „Mängi,“ ütles tädi, „küll me näeme seda pärast.“

Arved mängis edasi, kuid mõne aja pärast ütles ta: „Ma lähen vaatan, kas keegi juba tuleb?“ ja läkski.

Mõned kilomeetrid sealt elas tädi Kaarin, kellega ühes elas üks ta sõbratar. See ütles: „Mul tundub, nagu räägiks Jumal mu vastu, et pean minema metsamajja. Vaatan, kas neil on seal

midagi süüa, ehk nad kannatavad nälga. Kas tuled kaasa?"

Korvi pakiti toiduaineid ja mõlemad läksid teele. Väljas ootas väike Arved. Nähes tädi Kaarinit, jooksis ta sisse ja hüüdis: „Jumalast saadetud abi tuleb.“

Pakid ja korv tühjendati. Arved oli väga rõõmus. Siis ütles „Mummo“: „Arved, esmalt peame Jumalat tänama, et Ta on meie palveid kuulnud.“

Nad põlvitasid ja tänasid Jeesust Tema ustavuse eest. Arved sai saia ja suhkrut, mille järel ta nii kaua oli igatsenud.

Mummo sai ka raha. Oleksid sa näinud seda rõõmu.

Mis sa arvad, kelle rõõm oli suurem, kas neil, kes abi said või neil kes töid. Ma usun, neil viimastel. Nad olid väga rõõmsad ja kiitsid Jumalat armu eest.

---

## Pane uks kinni.

*Matt. 6. 6.*

Mitte üksi Jeesusel pole sulle midagi öelda. Ta tahab häameelega, et ka sina Temale midagi ütled. Meelsamini näeb Jeesus, et sa igal hommikul enne kooliminekut oleksid üsna üksi Temaga. Kui sul on Temale midagi iseäralikku öelda, kutsud sa ta teise tuppa, teistest eemale ja paned ukse kinni. Samuti tahab ka Jeesus.

Kui teised on sealjuures, segavad nad sageli ja sa ei või Tema häält kuulda. Ta tahab olla häämeelega sinu parim sõber. — Nüüd ütle Temale kohe, mis sul on südamel. Ta rõõmustab selle üle.

---



## Pühapäevakoolis.

Kas ka teie istute nii huvitatult pühapäevakoolis, kui need lapsed, siin pildil?

Kindlasti armastavad nad väga Jeesust, sest muidu ei jälgiks nad sellise innuga onu kõnet, vaid neil oleks vast siis üksteiselegi midagi öelda. Nüüd aga paelub nende huvi täiesti kõne Jeesusest.

# Keiser puusepana.

Kui Peeter Suur aastal 1689 sai Venemaa keisriks, valitses ta riigis suur korralagedus. Kohe valitsuse algul tegi ta enesele ülesandeks — luua oma riiki õige kord ja hoolitseda rahva hüvangu eest. Ta nägi, et kõige pealt vajab Venemaa tugevat kaubalaevastikku. Ei leidunud aga ainultki meest, kes oleks osanud juhatada suurte laevade ehitust. Peeter otsustas seda ise õppida. Ta reisis Hollandi ja kauples end laevaehituse dokki lihtsa puusepana. Ükski ta kaastöolistest ei aimanudki, kes on too hiigla tugev venelane. Palk, mida teised kandsid neljakesi, kandis Peeter üksi.

Ainult seeläbi, et ta alandas ennast harilikuks tööliseks, võis ta teha pärast oma rahvast suureks ja võimsaks. Ta sai oma rahvale „suureks“ Peetriks sellepärast, et ta oli „väikeseks“ saanud ja sulase näo võtnud.

Kes ei mõtle selle juures ühele teisele kuningale — Jeesusele, kes ka kuninga aust ära ütles ja nii vaeseks sai, et tal ei olnud aset, kuhu panna oma pea. Ta sai vaeseks, sai sulaseks, et ta vennad, kes olid patusulased, saaksid vabastatud hukatusest. Meie kuninga armastus meie vastu on palju suurem kui Peeter Suurel oma rahva vastu. Mida Tema tegi ja kannatas, seda tegi ja kannatas Ta, „et igäüks, kes Tema sisse usub, mitte hukka ei saa, vaid, et tal igavene elu on.“ Tunned sa Teda? Armastad sa



Teda? Kes Teda armastab, käib tema järel. „Sest inimese Poeg ei olegi tulnud ennast laskma teenida, vaid ise teenima ja andma oma hinge lunastamise hinnaks mitme eest.“

---

## Jää meie juurde!

Kui nad Emmausse jõudsid, tahtis Jeesus edasi minna. „Jää meie juure!“ palusid jüngrid teda. Ta oli neile saanud nii armsaks, nad ei tahtnud lahkuda kuidagi temast. „Nad vajasisid Teda,“ nii seisab Piiblis, et nad palusid Jeesust väga. Ta läks nendega ja jäi nende juure. Kui nad istusid lauda, võttis Jeesus leiva, tänas, murdis ja andis neile. Siis alles tundsid nad teda, aga Jeesus kadus. Võib-olla on olnud Jeesus ka sinu juures ja sa pole seda teadnud? Võib-olla oled saanud hoitud suurest hädaohust, Jeesus ise on hoidnud oma käega sind, aga sa ei aimanud mitte.

Armas Õnnistegija, tule ka minuga minu majja, minu tuppa. Ma palun sind seepärast väga, nii kui Emmause jüngrid, palun tule ka minuga ja jää minu juure!



## *Mu hing kiida Jehoovat!*

Mine välja loodusesse ja vaata teda, kas ei pea kiitma sa seal jälle Jumalat? Kui imeilus ja kui maitsekalt on Jumal kõik seadnud ja korraldanud. Kõik need tuhanded ja jälle tuhanded lumehelbed, mis langevad maa peale, jäälilled aknal, härmas puud, — oled sa seda kõike tähele pannud? Oled sa läbistanud sügavlumist metsa? Kõik on hoolikalt kaetud, igaüks ka kõige väiksem puu ja põõsas on kaetud mütsikesega, Kas ei ole see imeilus? Ja, meil on suur Jumal, kes kõike oma käega hoiab ja juhib. Kiida ja täna teda ka täna.

---

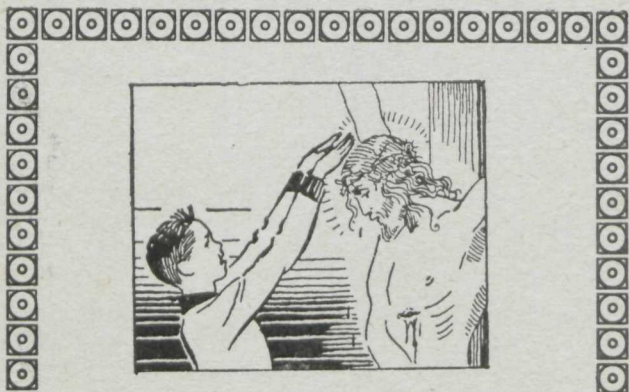
## *Anna ama süida mulle!*

Isa ja ema küsivad sinult enne jõule või ka enne sinu sünnipäeva, mida sa sooviksid enesele? Ja siis mõtled ja ütled palju, palju soove, aga üks soov on siiski tähtsaim ja seda kirjutad soovisedelile. Kas ei ole see mitte nii? Kui sa nüüd Jeesuse juure lähed ja temalt küsid: mida soovib ta sinult? Siis on tal ka palju soove, aga üks soov on Temale suurim, ta ütleb sulle: Ma tahan sinu südant, minu laps, ma tahan sind ennast. — Mine Jeesuse juure ja ütle temale, kas sa tahad kuuluda temale!

---

„Valguse“ kirj. 1938. Tallinn.

„Külvaja“ trükk, Tallinn, Rataskaevu 6.



## Vaata, see on Jumala Tall!

Keegi noor telegraafiametnik istus hommikul oma töökohal. Ta oli nii kurb omas südames. Kogu öö oli ta veetnud uneta, sest ta oli mures oma hingeõndsuse pärast. Ta teadis küll, et ta peab saama pattude andestuse, ja et Jeesuse läbi võiks seda saada, aga kuidas pidi ta seda omandama? Midagi muud ei võinud ta teha, kui südamest õhata ja paluda, nagu too tõlner kord: „Jumal, ole mulle patusele armuline!“

Väljas oli ilus, pehme ilm; ka asus ta töötuba nii, et võis vaadelda imekaunist looduspilti. Siiski ei köitnud täna teda see ilu; südames liikus vaid üks palve: „Jumal, ole mulle patusele armuline!“

Äkki helises aparaat, mis teadustas, et ta peab vastu võtma telegrammi. Selle oli saatnud keegi „Herberti“ nimeline kahe piiblisalmiga.

Esimene salm kõlas: „Vaata, see on Jumala Tall, kes kannab maailma patud!“ Ja teine oli: „Kristuses on meil lunastus tema vere läbi, nimelt pattude andeksandmine, tema armu rikkust mööda.“

Säärast telegrammi polnud ta veel iialgi näinud. See oli saadetud noorele tütarlapsele, kes oli südame kurbuses kirjutanud kirja oma vennale Herbertile. Too tütarlaps oli samuti, kui noor telegrafist, mures oma hingeõnnistuse pärast, ja nüüd oli usklik vend saatnud õele telegrammiga õige vastuse. Esimest korda luges noormees neid piiblisalme, ning need tungisid sügavasti ta hinge. See oli ju vastus ta palavale südamepalvele. Ta hüüdis oma pattude andestuse järele, ja nüüd oli talle kuulutatud, et Kristuse läbi, kes kui Jumala Tall, kandis meie patud, on täielik andustus. Noormees uskus, omandas pea kalli hingerahu ja pattude andestuse kindluse. Ja see noor tütarlaps? Temagi võttis usus omaks samad piiblisalmid, mis töid talle aulise sõnumi; elu ja õndsuse.

Tead, armas laps, mida nüüd tahaksin? Sääli ülal seisab telegramm, mille läbi kaks inimest saavutasid pattude andestuse kalli kindluse. Tahaksin, et loeksid täna neid jumalikke sõnu, ja et sinagi võiksid tungida jäädavale hingerahule. Oi, kui auline see oleks, kui võiksid Jeesust oma õnnistegijana tundma õppida! Siis muutub kõik nii hoopis teiseks, kui andutakse õnnistegijale. Seni kui puudub veel Jeesus, täidab hinge ääretu kurbus. Sul tarvitseb vaid täiest südamest usaldada õnnistegijat, ja su elu muutub helgeks ning õnnistatuks.

## Palu andeks!

Mõni aasta tagasi peeti ühes suures linnas evangeeliuminädalat. Suures kirikus oli umbes 3000 inimest ja palju neist andusid Jeesusel. Kuus vallatut poissi läks ka sinna, et koosolekut rikkuda, aga Jumala sõna tabas ka neid. Nad pöördusid halvast elust ja otsustasid paluda andestust, kus nad paha teinud.

Ühel päeval seisab 6 poissi suure kaubamaja ees, kus nad varastanud väikesi asju. Neil on häbi sisse minna kõik korraga; otsustati minna 2 ja 2 ja 2.

Kontoris istub direktor, kui astuvad sisse kaks häbelikku poissi ja tunnistavad oma patte. Isand noogutas lahkelt peaga ja saatis poisid ära manitsusega mitte enam varastada.

Koputatakse jälle direktori kabineti uksele ja lastakse sisse kaks poissi.

„Mis teie tahate?“ küsib isand valjult. „Palume andeks, sest oleme pahad olnud ja vahest mõnda väikest asja teie suurärist varastanud, palume südamest andeks...“

Direktor andestas. Ta süda oli liigutatud poiste avameelsusest ja alandusest.

Kolmas kord avaneb uks ja sisse astuvad uued kaks poissi sama palvega kui eelmised.

„Mis on juhtunud teiega, poisid, et tulete mulle rääkima niiviisi?“ küsis direktor.

„Meie käisime kirikus ja otsustasime jätta patuelu ja pöörata elava Jumala poole, et Tema abiga elada ausat elu.“

Äri-isand, kes ka koosolekutes käinud ja

Jumala Vaimust liigutatud saanud, hakkas nutma, tõusis püsti, tõstis oma käed üles ja ütles: „Jumal taevas, kui sa võisid muuta kuue poisi südamed ja neid ära päästa, siis tee sedasama minuga. Anna ka mulle minu patud andeks!“ ...

Ja Jumal tegi seda.

Vaadake lapsed, milline õnnistus tuli laste tunnistamisest. Kes on olnud paha laps ja teinud halba, see tunnistagu seda üles ja palugu andestamist inimeste ja Jumala käest.

Seda tegi ka

Onu Ölvingsson.

---

## Nõnda on Jumal maailma armastanud.

Tead, kuidas ema sind armastab? Nii et, kui sa vette kukuksid, ta sinu järele hüppaks; kui sa põlevas majas oleksid, tormaks ta leekidesse, et sind päästa; ta oleks ise näljas ja annaks oma viimse suutäie sinule; ta ei läheks magama, vaid istuks sinu voodi juures, kui sa haige oled. Vaata nii ja veel palju enam armastab sind Jumal. Ta andis oma ainsa armsa poja sinu eest surma. Jeesus tuli oma aust meie juure maa peale, oli naerdud ja pilgatud. Ta löödi risti külge ja suri selleks, et sina taevasse saaksid. Vaata sa ei mõista seda, et Jeesus sind nii

armastab; eriti, kui sa vallatu oled. Kuid täna teda selle eest, et ta sind nii armastab, et ta ka sinu eest on surnud.

---

## Ühe lapse jutlus.



Kas sa  
ei karda  
nii  
kõrgele  
üles minna?

Keegi kuueaastane lapsuke oli surnud; vanemad nutsid puusärgi kõrval, kui sisse astus müürissepp ja palus, et talle näidataks lahkunut. Alul ei tahetud seda häämeelega, kuid ta tungivate palvete pääle lubati viimaks. Ta as-

tus ligi, vaatles last, pisarad purskusid silmist ja ta ütles üllatunud vanematele: „Te ei tea, miks ma nutan. Jumal on selle lapse kaudu mind kätte saanud. Ühel päeval tõusin üles kõrgele redelile, mille all seisis see laps. Ta ütles mulle: „Kas sa ei karda nii kõrgele üles minna?“ — ja lisas kohe juurde: „Oo, ma tean, miks sa ei karda, sa oled sel hommikul palvetanud.“ — Ma polnud seda teinud; kuid sellest alates pole ma seda iial jätnud tegemata.“

## Pühapäevakool ja äri.

Lapsed armastavad tihti raha. Kui mõni hea onu või tädi annab sulle raha, küll sa vist rõõmustad selle üle. Raha korjata ei ole patt, sest Jeesus ja ta jüngrid tarvitasid ka raha. Kuid on väga tähtis kuidas meie tarvitame raha.

Küsiti kord John Vanamakeri käest, kuidas ta sai nii rikkaks. Ta vastas: „Pühapäevakool oli hea alus mu ärile. 55 aastat tagasi õppisin seal: „Nõudke esiti Jumala riiki ja ta õigust, siis seda kõik peab teile pealegi antama.“ Poisikesena mõtlesin omas südames: oo see on hea äri. Otsi ainult Jumala riiki, siis saad muud pealegi. Tegin nii, kuidas õpetati pühapäevakoolis Jumala sõnast, ja Jumal oli ustav. Kui otsisin Teda, sain kõik pealegi. Äri on hästi läinud.“

Nii rääkis mees, kes Ameerikas omab palju kaubamaju, nii suured, et neis on tuhandeid müüjaid,



Vanamaker jäi pkkoolile ustavaks terve oma eluaeg. Töötas seal väsimatult ja kinkis tuhandeid kroone selle töö heaks. Ta ei omanud mitte ainult suuri kaubamaju, vaid tegutses mitmel alal kogukonnas. Teine kord küsiti temalt: „Kuidas teil jätkub aega käia pühapäevakoolis, kui teil on nii palju ärisid ja ameteid linnas?“ Siis ta jälle vastas: „Pühapäevakool on mu tähtsaim äri.“ Sellega ta tahtis öelda, et usuelu oli kõigest tähtsam. See töö tasub enenast maa peal ja veel enam igavikus. Pühapäevakool on parim alus ärimehele, riigiteenijale ja igähele, kes tahab saada ausaks, kasulikuks kodanikuks.

Pühapäevakool on parim alus heale kodule, kogudusele, kogukonnale ja riigile.

Pühapäevakool rikastab õige rikkusega.

Onu Ölvingsson.

---

## Tulge kõik!

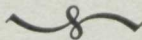
Jeesus ütleb oma Sõnas: „Tulge minu juurde kõik, kes te vaevatud ja koormatud olete!“ Ja ometi leidub nii paljusid, keda vaevad on alla rõhunud, ja kes on koormatud, kuid ei taha minna teed Jeesuse juurde. Meelsamini kannavad nad oma koormat üksi, aast-aastalt, kogu eluaja, küsides lõpuks veel koguni, miks läheb neil nii halvasti. Ja ometi hüüab Issand Jeesus nii armastavalt: „Tulge minu juurde kõik!“

Jumalale tänu, paljud tulevad! Paljud tõsta-

vad paludes käed Õnnistegija poole: „Aita meid, oh Issand, meie hädast, halasta meie peale!“

Kui auline on see, et Issand Jeesus kõigile nendele, kes on end teinud õnnetuks või on muidu hädas, hüüab: „Mina tahan teile rahu anda!“ Ja ta tänab Isa rõõmu eest, et nii paljud võtavad vastu Tema abi, ja Temale, kes neid enne armastanud, pühendavad tänuliku armastava südame ja saavad Jumala lasteks. Luba küsida: „Võib Jeesus ka sinu eest tänada Isa? Oma vanuse järgi kuulute „alaealiste“ hulka, kuid just teile on eriline töötus: „Kes mind varakult otsivad, leiavad mind; ja teine: „Lastele on jumala riik avali.“ Täiskasvanud inimesed on sageli eneste meelest liiga targad, et samuda seda lihtsat päästmise teed. Nad tunnevad endid nii tugevatena, et arvavad ise võivat end aidata. Sääraste inimeste üle on Jumal väga kurb.

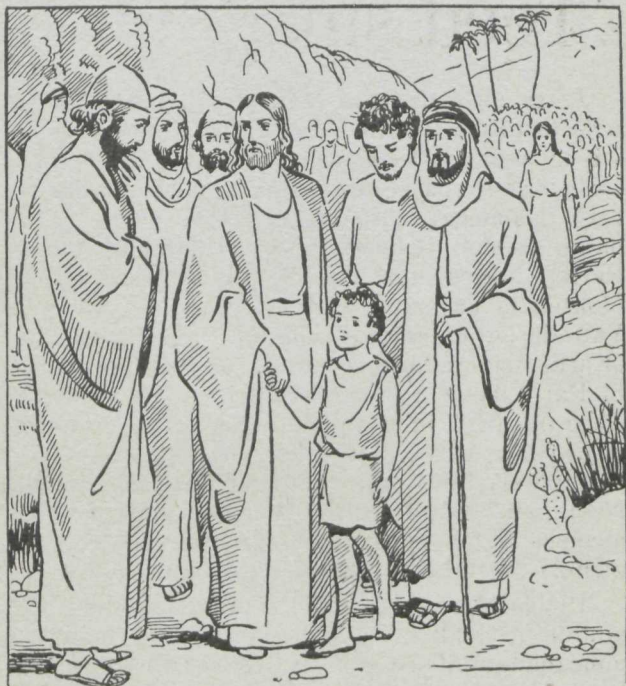
Ei, meie tahame ütelda, et ainult Jeesus võib aidata, päästa, ja teha õndsaks, tahame tõsta oma käed Tema poole ja paluda: „Võta need oma Õnnistegija-kättesse ja juhi Sina meid taevasse isamajja!“ Siis vaatab Issand Jeesus ka meile nii armastavalt, ja palub ka meie eest: „Isa, ma kiidan Sind; seegi laps on saanud minu tallekeseks, on mulle antud Sinust; tahan teda hoida ja viia koju jäädavasse rahu.“



16

„Valguse“ kirj. Tatari 52, Tallinn 1938.

„Külvaja“ trükk, Tallinn, Rataskaevu 6.



## Väike eeskuj

Ja Jeesus kutsus ühe lapsukese enese juure, ja pani seisma nende keskele. Ja ütles: Kui teie ei saa kui lapsukesed, siis ei saa teie mitte taevariiki. Matt. 18:2, 3.

# Teed sinagi nii?

Ester oli oma ema usinasti äidanud ja sai selle tasuks maitseva koogi. Säravail silmil jookseb ta aeda, võttes kaasa oma armsama nuku Liisi. Käib edasi-tagasi päikesepaistel ja laulab valju häälega: „Rõõmustagem, rõõmustagem, päike paistab igapäev.“ Seda kuuleb naabri Karli. Nähes et sõbratar nii rõõmsalt laulab, jookseb ta ka sinna, et Estriga koos mängida. Vaevalt on Ester teda näinud, siis hüüab ta: „Karli, tule vaata, mis mul on!“ Sealjuures hoiab ta Karli koogi suu ees ja ütleb: „Maitse kord!“ „Aga on hea!“ imestab Karl, „sa oled armas tüdruk, palju parem kui meie Maimu.“ Ta sai šokoladi ja ütles mulle, „ära mõtlegi, et ma sulle ka annan.“ Eks ole nii, Ester, kes teistega häämeelega jagab kui tal midagi hääd on, meeldib meile! Nii tahame meiegi alati teha, eks ole? —

Ütelge lapsed, kas ei tahaks ka teie, kes juba ammu meeleldi käite pühapäevakoolis, öelda ka oma mänguseltsilistele: „Maitse kord! Tule ometi kord pühapäevakooli. Sääl kuuleme nii ilusaid jutte õnnistegijast, kes meid armastab!“

Kes tahab seda teha?

Omast leivast ei taha küll igaüks lasta hamustada, kuid pühapäevakooli kutsuda võib igaüks teie seast. Kas te ei tahaks seda teha juba tuleval pühapäeval?

# Armastuse sund.

Väikeses linnas, kus enamik maju oli puust, pääsis lahti tulekahi. Tuli levines kiiresti. Ühes majas ülal korral olevail kolmel lapsel ei olnud mingit pääsivsivõimalust. Äkitselt nähti aknal vanemat tütart Mariat, seitsmeaastane vennake kätel. „Hüppa alla!“ hüüdsid tänavalolijad, küll me võtame vastu!“ Maria heitis ettevaatlikult oma väikese venna alla ja see peasteti. Ise ta ei hüpanud. Järeldati, et ta on hukkunud leekides. Kuid jälle ilmus ta aknale ja seekord oli tal kolmeaastane õekene süles. Nüüd hüppas ta õega seltsis. Väike oli ka õnnelikult hoitud. Kuid Maria oli saanud raskeid tulehaavu. Mõne tunni pärast ei olnud enam väikest kangelast elus.

Kui tahad näha, mida armastus on teinud, siis seisatu Suure Reede õudsete sündmuste ees. Ristil kannatas häbistatud, veriseks pekstud ja piinatud inimkonna armastaja. Tema armastus meie inimpõrmude vastu on ääretu, kuna jaksas oma ristilööjategi eest veel paluda: „Isa, anna neile andeks, sest nad ei tea, mis nad teevad!“ „Valude mehest“ võidi öelda: „Kelle valu on olnud seesugune kui Jeesuse?“ Ja kellel on nii suur armastus kui Jeesusel. Nii võib armastada üksnes Jeesus. Nii on ta armastanud sind ja mind.

# Abistatud Jumalast.

Saamuel Krutter oli ennem ori. Hiljem sai Jeesuse omaks ja selle järele evangelistina juhatas palju hingi Õnnistegija juure. Ta tahab meile jutustada, kuidas ta õppis arvutama.

Väga hilja astusin kooli. Olin juba 22-aastane. Kauane teadmatus tegi mulle õppimise raskeks. Hariduse saamiseks läksin teenriks ühe professori juure Ameerikas. Kui olin lõpetanud oma töö, võisin minna kooli. Kõigi ülesannetega tulin toime, kuid arvutusülesandeid ei suutnud ma kunagi lahendada. Õpetaja väga sageli jäi minuga pärast tunde, et minule veel iseäranis seletada, aga kõik oli asjata. Kord mõtlesin, võib-olla süüa liiga palju, seepärast ei või ma arvutada. Nii ma kaks, kolm päeva ei süüa peaaegu midagi. Palusin Jumalat, et ta mind aitaks. Ei tulnud mingisugust abi. Lõpuks panin raamatu ööseks padja alla, aga see loomulikult ei võinud ka aidata mind. Olin väga nõutu ja nutsin mitmed ööd üksinda oma toas. Ühel päeval jutustas minu õpetaja, et ta ka minu eest palvetab ja loodab, et võin oma klassiga sammu pidada. Aga siiski oleks parem arvutamise tõttu astuda alamasse klassi. Olin sellega päri. Aga siiski minu lõppotsus oli, et parem oleks jätta õppimine. Kui järgmisel päeval viimane tund lõppes, oli minu eesmärk, mitte kunagi tagasi tulla kooli. Pärast õhtusööki jutustasin professorile oma häda ja lõppotsust. Ta vaatas minule mõned silmapilgud väga tõsiselt, siis aga täis armastust ja lahkust ütles: „Armas sõber,

sa ei tohi olla mitte nii julguseta; mõtle, et oled vanem kui su kaasõpilased. Sinu ülesanne on, nii palju õppida kui võid. Jumal tunneb sinu südant. Ta ei taha sind vastutavaks teha sinu endise elu pärast.“

Ma mõistsin kohe, mida ta mõtles. Pisarad silmis, sõnalausumata lahkusin toast. Treppidest üles minnes oma ülesandeid tegema oli mu süda lõhkemas. Oma tuppja jõudes, peitsin näo patjadesse, et keegi ei kuuleks nuuksumist, ma ei võinud enam välja kannatada. Külma öö tõttu pidin varsti voodisse minema. Enne palvetasin ja jätsin kogu asja oma taevase Isa hooleks. Uinusin sügavasse unne ja nägin unes. Olin suures koolitoas ja nägin üht kätt kirjutamas arve seinatahvlile. Mulle meenus, et tervele klassile oli antud lahendada raske ülesanne, mida ükski ei mõistnud. Mina loomulikult ei mõistnud lahendada seda. Käsi oli kirjutamisega valmis ja terve raske ülesande lahendus seisis tahvlil.

Kui hommik tuli kütsin ahje ja läksin talli, et hoolitseda hobuste ning lehmade eest. Kui sain tööga valmis, pidin minema majja, äkki meenus minu unenägu. Et hobusetall seestpoolt oli kaetud härmatisega, võtsin väikese kepi ja algasin maalima oma rasket ülesannet. Ja uskuge mind, enne kui jõudsin kirjutada kõik arvud seinale, mõistsin terve ülesande. Hõisates jooksin välja ja jutustasin professorile ja tema perekonnale oma juhtumi ja nad rõõmustasid ühes minuga. Olin nii rõõmus, et vaevalt suutsin einetada. Ja tunni aja jooksul olid ka minu kooliülesanded valmis. Siis läksin rõõmust särades

kooli ja vaevalt suutsin oodata tunni algust. Seekord küsis õpetaja kõigilt, kas nad on suutnud lahendada seda rasket ülesannet. Esimest korda tõstsin käe. Kruttea, teie võisite esimest korda ette arvutada," imestas ta. Seisin seal ja lahendasin. Kõik jälgisid huviga mind. Kui olin valmis, hõiskasid ja naersid kõik ja mõned raputasid minu kätt. Õpetaja oli südamest rõõmus ja mina kõige rohkem. Sellest päevast peale pole ükski arvutus ülesanne valmistanud mulle raskust.

---

## Konn ja õhupall.

Konn nägi õhupalli uhkelt ja vabalt päikese säras hõljas. „See täispuhutud ese,“ ütles kade konn, „ta tahab üksi suur olla. Ma tahan näidata, et mina seda ka võin.“ Nüüd hakkas ta end kõigest jõust täis puhuma ja ta läkski ikka paksemaks ja paksemaks. Lõpuks lõhkes konn hirmsate valudega; kuid õhupalli tast ei saanud. Nii läheb igauhega, kes kadestab teist ja tahab teha seda järele.





# Issand, sina tead!

Tunnen lapsi, kes väga kergesti lubavad, kes ennast väga usaldavad, nad võivad teha kõik. Kui küsin: kes võib Jeesuse pärast kannatada seda ehk seda? Jeesuse pärast saada pilgatud? Kes tahaks loobuda häämeelega oma armsamaist pattudest? Kes tahaks saada Jeesuse omaks? siis hüüavad kõik: mina! mina! mina! Ja ma usun, et nad sel silmapilgul ka tahavad tõsiselt. Paljud lubavad nii, aga hiljem — kui vähesed peavad oma lubadust, ja sageli mitte ühtegi neist. Kuulud sa ka selliste laste hulka? Vaata, kui sa lubad ikka jälle ja jälle midagi ja kunagi ei pea lubadust, võin ma sind siis veel usaldada. Eks ole? Lõpuks küsiks sinult: tahaksid teha seda tõsiselt ka sina? Võib-olla teeb sulle see väga valu, iseäranis kui sa tahtsid teha seda tõsiselt, kui sa mitte ei öelnud ainult suuga vaid südamega. Mine, ära ütle nii kergesti inimestele vaid oma Õnnistegijale: Issand sina tead, et ma sind armastan, aita mind, et ma mitte ainult tahan ja sulle ütlen, vaid et ma ühes sinuga seda teha võiksin.



# Tulge,

*kõik on valmis!*

Luuk. 14—17.

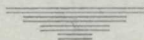
See mees oli kõik teinud. Ta nuumveised olid tapetud, söögid olid valmis ja laud kaetud. Ainult võõrad puudusid. Siis saatis ta oma sulased välja ja käskis öelda: „Tulge, kõik on valmis!“

Vaata, Jeesus on meile ka kõik valmis teinud. Ta on meie patud kandnud, on meie eest surnud, on üles tõusnud ja taeva läinud, et meile asemeid valmistada ning on saatnud oma Püha Vaimu.

Nüüd kutsub Ta meid: „Tulge, kõik on valmis!“

Kui sa oma külalistele oled kõik nii hästi valmistanud, kas ei oota sa siis ka igatsusega, et nad juba tulevad? Kas ei lähe sa akna juure ja ei vaata, kas on neid juba näha?

Jeesus vaatab ka su järele — kas mu laps ei tule mu juure?



24

---

„Valguse“ kirj. 1938. Tallinn.

„Külvaja“ trükk, Tallinn, Rataskaevu 6.



*Emakene.*

# Emadepäeva hommikul.

Vaikses unevoodikeses  
puhkab emake.  
Taeva Isa hellas varjus  
uinub armsasti.

Äkki imelised helid  
äratavad ta.  
Läbi une see tal kõlab  
inglilauluna.

Õndsustundel avab silmad  
emakene siis.  
Ja nüüd pikkamisi kõlab  
ilus lauluviis...

„Emake, sul õnnistusi  
palju soovin ma!  
Tänu sulle kõigest hingest  
tahaks ütelda.

Võta lillekesed valged,  
ise nop'sin need...“  
Ja siis siluvad ta palgeid  
pehmed lapsekäed.

Pisar läigib ema laugel,  
hinges vaikne õnn. —  
Kõik ta mured, vaevad tasund  
lapse tänu on.

---

## Vaata, see on sinu ema!

Oma elu raskeimal tunnil kannatades hirmsaid ristipiinu, langes Jeesuse armastav pilk veel neile, kes seisid ta risti all. Nende seas oli ka jünger, keda Jeesus eriti armastas — Johannes, ja seepärast ütleb ta oma emale: „Vaata, see on sinu poeg!“ Siis aga paneb ta jüngrile südamele mõelda tema emale ja tema juures täita lapsekohustusi, sõnades: „Vaata, see on sinu ema!“ Jeesus tahab, et Johannes armastaks tema ema sama ustavalt, kui Jeesus ise oli armastanud; et ta ka täidaks selle esimese töotusega käsu, nimelt: „Austa isa ja ema!“

Täna on päev, mil teiegi, armsad lapsed, peaksite osutama emale erilist austust. Mõelge, et Jumal neid karistab, kes põlgavad neljandat käsku. Iga ema peab austatama, ja kes seda teeb, sel on lapse-sõnakuulmises suur töotus. Ükski armastus ei ole nii südamlilik ja soe, kui emarmastus. Seda ei suuda sõnul kirjeldada, kui palju teeb üks ustav ema oma laste heaks. Varasest lapse-east on ta teid õrnalt hoidnud ja hooldanud, ta truu silm nägi alati kõiki vajadusi ja tundis te väikesi muresid. Tema on olnud see, kes külvas head ususeemet teie südamesse, kes kõige esiteks pani kokku teie käekest ja õpetas paluma. Keegi ei mõista küll nii hästi trööstida kui ema; ema süles on laps varjatud ja ta rinna ääres vaikivad kõik pisarad ning kurbused. Üks truu ema ei võigi teisiti, kui mõelda oma lapse hääolule. Ja kui oletegi temast veel nii kaugel, võib-olla ekslemas laiul

teil, kus ei saa valvata teid ema silmad, — teadke, teid saadavad kõikjal eestpalved armastusest kuumavast emasüdamest.

Mõtlege, seegi on Jumala suur arm ja helldus, kui ühes teiste õdede-vendadega tohite hästi hoolitsevate vanemate-käte varjus üles kasvada. Vara hommikust hilja õhtuni töötab ema teie heaks, ja kui kõik on juba läinud puhkama, leidub temal veel tuhat pisiasja korraldada. Küll täidab väsimus ta liikmeid, kuid mure oma laste pärast hoiab teda ärkvel.

Vaata, see on sinu ema! Seepärast armasta oma ema, seni kui teda armastada võid. Kui oleks enam armastust, oleks vähem valu ja pisaraid. — Kellestki väikesest külapoisist jutustatakse, et tulles kooli ja maalides siin tähti, valdas teda äkki kojuigatsus. Alati oli see väike pojuke viibinud oma ema läheduses, ja nüüd tundis ta temast nii suurt puudust. „Mis sul on, poisu?“ küsis õpetaja sõbralikult. Ja siis kostus nuuksudes: „Siin ma ei teagi, kuis mu ema välja näeb.“ — „Hästi,“ ütles õpetaja, „mine nüüd vapralt koju, ja vaata talle kord otsa, ning siis tule kohe tagasi!“ Laps jooksis koju nii kiiresti kui jalakesed kandsid. Tulles tagasi istus ta vaikes rahuldustundes ja maalis edasi oma kirjatähti.

Nagu sel lapsel, nii vajugu sinugi südamesse ema pilt. Kuid ära unusta selle eest tänada armast Taevaisa, kes sulle nii kalli ema on andnud. Ja tea, et veel enam kui ema sind armastada suudab, armastab sind Õnnistegija. Seepärast olgu su tänu täna, emadepäeval, kahekordne, Õnnistegijale esmalt ja siis — emale!

# Tindiplekk.



Lulu  
karjub,  
mis  
jaksab.

Ärge naerge, asi on tõsine. Tahaksin seda juustada teile nii lihtsalt, kui see juhtus, et ei läheks kaotsi midagi selle loo haaravusest.

Lapsed olid elutoas. Õed mängisid. Lulu, nagu nimetati väikest vennakest, istus laua ääres ja joonistas hoolega maakaarti. Ema pidi veidikeseks ära minema.

„Olge mõistlikult!“ manitses ta, nagu tavaliselt, lapsi. — „Ja ema,“ vastasid nad.

Väike kaheksa-aastane Lulu on veendunud, et ta on väga mõistlikult, istudes vaikselt oma maakaardi juures. Kuid selleks tarvitab ta tinti.

Ta toob tindipoti. See on väga suur ja ta käeke väike, seejuures on ta ka veidi ettevaatamatu; lühidalt, tindipott libiseb väikeste sõrmede vahelt, ja ta must sisu valgub ilusale sohvale, toa uhkele ehtele.

Ahastus on kirjeldamata. Lulu karjub, mis jaksab. Kolm väikest tüdrukut, Meeri, Elli ja Silvi, tahavad aidata. Kuid nende vanus on alles viie ja kümne aasta vahel, ning seepärast ei oska nad teha muud kui valada pisaraid. Ah, kui need pisarad ometi pleki ära peseksid! Ei juhtu aga midagi sellesarnast. Nad võtavad oma taskurätid, et seda pühkida, tehes seega asja veel hullemaks, sest plekk läheb aina suuremaks, seejuures on ka veel taskurätid rikutud. Nõutult vaatavad nad üksteisele. Mida ütleb küll ema? Ta oli käskinud neid olla mõistlikud. Kui suur on küll ema valu ja pahameel, nähes, et ilus sohva on rikutud!

Lõpuks vaibub ahastushoog. Meeri, Elli, Silvi ja Lulu peavad nõu, mida teha. Nad tulevad otsusele, et kolm õde kirjutavad ühiselt kirja, milles paluvad emalikkude andestust kahetsevale süüdlasele — vennale. — Meeri, kui vanim ja targeim, kirjutab kirja, millele teised alla kirjutavad. Siis pannakse see õhtul ema tuppa.

Teid huvitab kirja sisu, see on järgmine:

30 „Armas ema! Palun, palun, andesta Lulule; ta pole seda teinud meelega. Ta ütleb, kui tal oleks ainult küllaldaselt raha, et osta uus sohva! Olin oma toas, teised kolm olid elutoas, ja tema tahtis joonistada oma kaarti. Äkki kukkus tindipott tal käest, ta ei tea isegi, kuidas see juhtus.



Andesta talle ometi, palun, palun! Elli ja Silvi nutsid samuti väga nagu temagi. Karista meid tema asemel, ta on nii lõpmata kurb. Ta ütleb, Sa ei saaks talle enam andestada. Oo, tee seda siiski; Jeesus on ju ka andestanud.

Meeri, Elli, Silvi.

Järelkiri. Ta ütleb, et tahab anda kõik raha oma korjanduskarbist. Olen palunud tema eest, kuule mu palvet! Ta nutab nii väga, olen hirmul, et haigestub veel viimaks. Andesta! Elli ütleb, ta tahab Sulle ka raha anda, Silvi ja mina ka. Ah, ta jääb kindlasti haigeks! Palun, palun!“

Mis te arvate, mida tegi ema? Ta läks elutappa. Süda tõmbus tal kokku, kui vaatles suurt tindiplekki. Kuid ta nägi oma lapsi põlvitamas tema ees. Ta tõstis nad üles ja suudles neid. Ta nuttis ka, ja seega oli kõik hea.

Oo, tunneksime meiegi nii tõsist muret, nii kohtlast kahetsust ühe pleki üle, mis süvetab meie südant! Saadaksime meiegi nii anuva palve Jeesusele Kristusele, kes seda üksi võib kustutada, oleksime meiegi nii kindlad tema andestusele! Taevane Isa poleks iialgi kõvem, kui oli see ema, ja kõik oleks jälle hää! Tahad sa seda kord katsuda?!

Kui kallid on su heldus, oh Jumal! et inimeste lapsed su tiibade varju alla kipuvad.

Laul 36:8.

## Peab olema elu.

Võtan ühe nisuivakese ja palun oma sõpra, kes on keemik, mulle ütelda, millest see koosneb. „Meeleldi“, sõnab ta ja alustab uurimist. „Nisutera sisaldab nii ja nii palju süsinikku, vesinikku jne.“ Ta loeb mulle kõik üles. „Ilus“, ütlen ma, „kas sa ei tahaks võtta nüüd igast ollusest niipalju kui vaja, ja mulle sellest moodustada nisuiva?“

Ta teebki nii. Ja ma panen mõlemad terad kõrvuti. Mu sõber on oma asja hästi korda saatnud, mõlemal ival on üks suurus ja võrm, isegi värvilt on nad sarnased, nii et neid üksteisest eraldadagi ei või.

Nüüd panen mõlemad nisuterad kõrvuti mulda. Neil on sama muld, sama vihm. Siin tuleb aga ilmsiks vahe. Ehtne nisuiva idaneb kohe. Järeltehtud seevastu ei avalda endast mingit elumärki, ja ta võiks nii lamada maa-põues aastasadasiid. Sest temas pole elu; ta on vaid surnud saavutus, tehtud inimkäest.

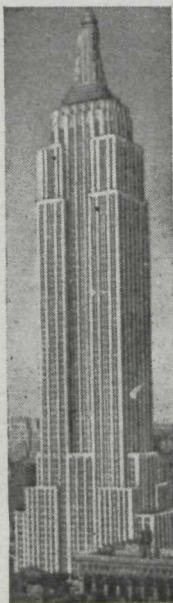
Kes elu Jumalast on vastu võtnud, on tõesti elav. „Tõesti, tõesti, mina ütlen teile: kes minu sõna kuuleb ja usub seda, kes mind on läkitanud, sellel on igavene elu ja see ei saa kohtu alla, vaid on surmast elu sisse läinud. (Joh. 5, 24.)

---

„Valguse“ kirj. Tatari 52, Tallinn 1938.

32  
„Külvaja“ trükk, Tallinn, Rataskaevu 6.

# Pilvelõhkuja.



Ameerikas peeti hiljuti piiblipüha. Minu kätte sattus ka lasteleht, kus kirjutati Piiblist. Öeldi, et Piibel on nagu pilvelõhkuja, kus palju tube, ja kus on näha lõpmatu palju asju. Mõtlesin: tõesti see on nii. — Lapsed, kindlasti oleksite huvitatud näha, mis üks pilvelõhkuja pakub. Astuge siis minuga Piibli-paleesse.

Esimesel korral on viis suurt saali. Neid ni-

metatakse oma ehitaja järgi. Iga saal suurem kui kirik. Seinad värvilisest klaasist ja peeglist, üle terve põranda paksud, pehmed vaibad. Küll oleks hea mudilastel siin mängida. Aga meie pole sündinud selleks, et ainult mängida. Piiblist meie õpime, sellepärast astume üles teisele korrale, kus ajalooline raamatukogu illustreeritud piltidega. Loeme seal kuningatest ja prohvetitest, nagu Saul, Taavet, Salomon, Elias, Elisa ja teised.

Terve kolmas kord on pühendatud laulu- ja muusikaruumiks. Jää kuulama! Keegi laulab: „Jehoova on mu karjane, ei mulle pole ühtegi vaja. Noore rohu maade peale asetab ta mind, ta saadab mind hingamisevee juure...“ Oh kui ilus! Oli vist Taavet, kes laulis nii. Teisest kohast kuuleme: „...ja ta pani mu jalad seisma kalju peale ja kinnitas mu sammusid; ja pani mu suhu uue laulu meie Jumalale kiituseks.“ Keegi vana jumalamees laulab: „Issand, sa oled meile eluasemeks olnud põlvest põlveni... Õpeta meid meie päevi üles arvama, et meie tarkust südamesse saame.“ Armas on istuda laulusalongis. Kas armastate laulusid, lapsed? Tulge siis teinekord tagasi.

Mõtteteadlaste toad asuvad viiendal korralt. Palju õpetlikku leiame siin. Silmitsen kohe seinasalmi: „Laisa hing igatseb küll, ja ei saa ühtegi.“ Teises kohas jälle: „Mees, kes tarkust armastab, rõõmustab oma isa. Mõlemad salmid väärivad laste tähelepanu. — Kui veel vaadatud tuba, mis oma sisustuse tõttu nimetatud armastuse ülemlauluks, kus ka oli Saaroni õis,

astume kuuendale korrale. Palju tube, kus Jumala prohvetid töötanud ja oma hoiatusi ning ennustusi kuulutanud.

Seitsmes, kaheksas, üheksas ja kümnes kord on Kuningate Kuninga asukoht. Ilusaid pilte Tema tegevusest on maalinud tuntud evangelistid Matteus, Markus, Luukas ja Johannes. Lapsed on eriti huvitatud kuninga sünnimisest Petlemmas. Teine koht huvitab ka veel palju: kus kuningas võttis lapsi oma sülle ja õnnistas neid. Armas pilt! Aga veel armsam, et Ta meie päevil teeb sedasama. Nii pea kui meie jõudsime Tema ligi, hüüdis Ta: „Laske lapsukesed minu juure tulla!“ Ja mitmedki lapsed on saanud Kuninga Jeesuse õnnistust. —

Kas on siis nüüd kõik nähtud? Ei. Kaheteistkümnendal korral on kirjutamisetoad, kust teateid ja töökorraldusi antakse edasi. Kirjutajad on Paulus, Peetrus, Johannes ja teised. Ainult seda on kirjutatud, mis Kuningas käskinud „Ja saadab kasu õpetuseks, noomimiseks, paranduseks, juhutamiseks, mis õiguses on.“

Ja kui meie seda paneme tähele, saame valmistatud ja kõlbuliseks kõigele heale tööle.

Pilvelõhkujatel on harilikult oma vaatetornid. Mõnes kohas on katusel vaateplatvorm. Nii-sugune on ka piibli-paleel. Astume ka sinna, kust Johannes kord nägi uut linna, taeva Jeruusalemma, kus ei ole päikest ega kuud, sest Jumala au valgustab seda. Antakse meile ka pikksilmi ja näeme imelikke asju. Püha Vaim on teener ja seletab meile seda, mida meie ei mõista. Sellepärast võib väiksem laps Piibli-

palees kohaneda. Kõrgemale meie siin maapeal ei saa, sest Jumala Sõnale ei tohi keegi midagi juure panna. Siin maailmas on küll üks hoone 102 korda kõrge, aga Piibli-palee ületab seda ära rääkimata palju. On küll ainult 66 tuba, aga iga toa kõrgus on mõõtmata. Nende mõõtude järgi oleme nii väikesed, aga meie võime kasvada armus ja tarkuses ja pikkuses Jumala ning inimeste ees.

Mis ka on hea, on see, et Piibli-palee asub ka Eestis. Kõik lapsed külastagu seda tihti. Uurige seda palju, ja teie leiate palju huvitavat. Olen New-Yorki pilvelõhkujaid külastanud ja palju näinud, kuid see kõik kahvatub selle ees, mida ma Piibli-palees nägin. Sellepärast on see mulle armsamaks saanud kõigest.

Onu Ölvingsson.

## Ema viimased sõnad.

„Ema, tahad sa mind lasta paluda ja mulle salmi üles anda?“ küsis väike Paul, astudes tasa oma haige ema toakesse, „olen nii väsinud ja tahaksin meeleldi minna voodisse.“

Ema oli väga haige; oodati iga tund ta surma. Raskelt hingates toetus ta padjule, silmad olid särata, huuled valged. Ta oli lesk ja väike Paul tema ainus laps. Igal õhtul oli ta harjunud minema lapse toakesse ja teda süles hoides oli õpetanud enne voodisse minekut ühe piiblisalmi.

„Ole tasa, Paul!“ ütles proua, kes valvas haige voodi juures, „ema ei või sulle täna midagi

üles anda, ta on selleks liiga haige.“ Ja nende sõnadega võttis ta lapse käed, et teda viia välja toast. Aga väike puikles vastu ja hakkas nutma: „Ei, ma ei või enne minna voodisse, ema peab mulle õpetama salmi.“

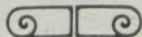
Suriija kõrv kuulis oma lemmiku häält. Ehkki ta oli juba peaaegu kaotanud kõik teadvuse sellest, mis teda ümbritses, tundud helid äratasid kustuva eluvaimu uuesti. Ta laskis lapse istuda voodiservale, ja see vajutas oma sooja, õrna põse vastu ema kahvatut, külma nägu.

„Mu laps, mu armas laps,“ sosistas ta, „tahan sulle ütelda ühe piiblisalmi; ütle seda järele ja ära unusta iial: „Isa ja ema on mind maha jätnud, aga Issand on mind koristanud.“ (Laul 27:10).

Väike kordas salmi mõned korrad selgesti ja valjusti, ütles siis nagu tavaliselt oma õhtupalvekese, suudles ema, ning laskis end siis rahulikult viia voodisse.

Astudes järgmisel hommikul haige tuppa, et viia oma emale hommiktervituse, oli see juba läinud koju, taevasesse isamajja.

„Isa ja ema on mind maha jätnud, aga Issand on mind koristanud.“ See oli olnud viimane õpetükk, mida laps oli õppinud oma emalt. Väike Paul on sirgunud meheks, tubliks ja ausaks. Alati, nähes teda, pidin mõtlema troostirikkale usule, mille jättis talle surev ema, kui oma armastuse viimase päranduse.



# Võit.



Kord visati vanglasse keegi mees, kuna ta uskus Jumalat. Sääl oli ka veel teisi vange, kuid nad olid kõik jumalasalgajad. Vanglavaht andis kristlasele raske hoobi pähe, kuid see ei näidanud mingit vastupanu ega saanud ka vi-



haseks. Vangivahi väljudes rääkisid mehed juhtumi üle.

„Ta on seda teeninud,“ ütles üks parastavalt.

„Ta on argpüks,“ arvas teine, „muidu poleks ta seda lööki rahulikult vastu võtnud.“

„Sa palvetad, eks ole?“ küsis kolmas, pöördudes uustulnuka poole.

„Ja,“ vastas see, „ma palvetan.“

„Tule siis ja jutusta meile, kuidas sa seda teed; sa räägid Jumalaga, mis?“

„Ja,“ vastas ta jällegi.

„Ning sa usud, et saad vastuse? Kuis tead sa, et Ta sulle vastab?“

„Nägid sa, kui vaht mind löi?“ küsis vang.

„Ja,“ kõlas vastus.

„Vaata nüüd, minu poisikese-põlvest saadik, kui olin teeninud karistuse oma emalt, pole mind enam keegi löönud. Olen tugev mees ja vaht väike ning nõrk. Kui oleksin tahtnud, oleksin talle andnud löögi, millist ta oleks mäletanud.“

„Sa tahtsid teada, kuidas tean, et Jumal mind kuuleb — ma palusin kannatlikkust, ja Tema andis seda mulle.“

Seepeale uinus vang magama. Kui ta aga järgmisel hommikul vara ärkas, leidis ta ühe meestest lamavat põrandal.

Kas polnud see mees Jeesuse Kristuse õige sõjamees, ja kas ei saanud ta võitu? Jeesus tahab meilegi igal päeval anda võitu, kui Teda seepärast palume.

# Vaata ma teen kõik uueks

Ilm. 21, 5.

Eks sa rõõmustunud, kui kevadel väikesed lehekesed ja rohukesed välja tulevad, pungad puudel lahti puhkevad ja päike jälle soojalt paistab. Üle öö on kõik nii uueks saanud, nii õrn ja ilus. Igalpool on uus elu. Linnud laulavad ja sipelgad tulevad välja. Kas sa ei taha laulda ja juubeldada? Nelipühapäeval sai jüngerite juures ka kõik uueks. Püha Vaim oli neile imelise elu kinkinud. Püha Vaim teeb ka sinu südames kõik uueks, tahad sa seda? Siis ainult võib tema seda teha.

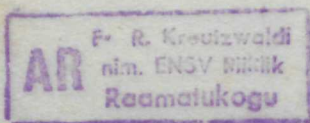
See on hea, et Jehoovat tänataks, ja sinu nime lauldakse kiites, sa Kõigevägevam!

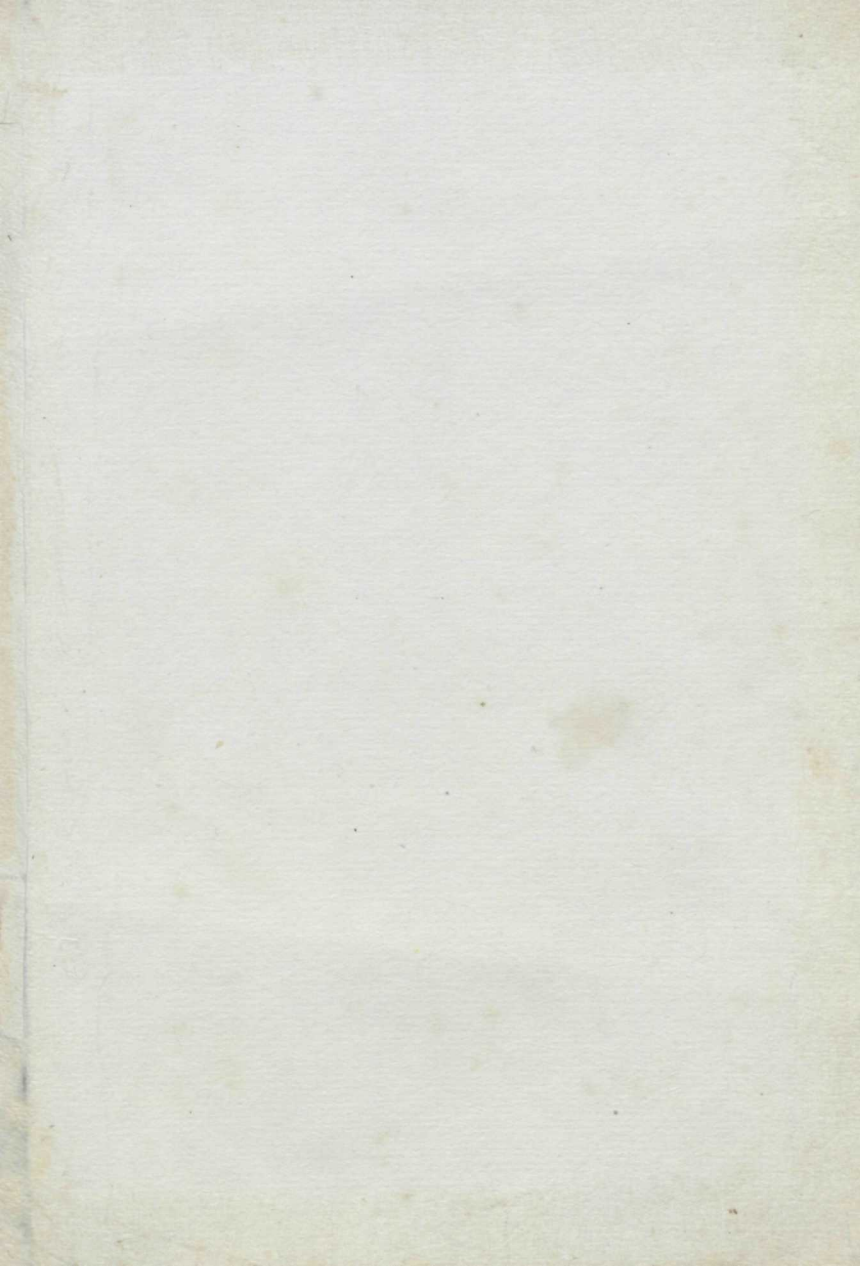
Et su heldust hommiku, ja su tõsidust öö aegus kuulutatakse.

Laul 92:2, 3.

„Valguse“ kirj. Tatari 52, Tallinn 1938.

„Külvaja“ trükk, Tallinn, Rataskaevu 6.





2. -110984985-

Fl 938  
Winn  
8